

Το Χρονικό του Σταυρού

Ο Σταυρός σήμερα είναι ένα παραλιακό χωριό της Δημοτικής Ενότητας Ακρωτηρίου του Δήμου Χανίων. Σύμφωνα με την τελευταία απογραφή του 2011, στο Σταυρό κατοικούσαν 460 μόνιμοι κάτοικοι. Σήμερα υπάρχουν 700 σπίτια και πάνω 200⁰ κάτοικοι. Άρχισε να κατοικείται σταδιακά από το 1950. Το έδαφος του ήταν άγονο, με υφή αμμουδερή και περιείχε ανά σημεία, θάμνους πενιχρής βλαστήσεως.

Την δεκαετία του 1955 -1960 άρχιζαν να χτίζουν τα σπίτια τους οι πρώτοι κάτοικοι. Στην ουσία δεν υπήρχε ιδιοκτήτης στην συγκεκριμένη περιοχή αφού η ένδικη διαμάχη άρχισε τον Σεπτέμβριο του 1979 μεταξύ α) του Ιερού Ναού της Κοιμήσεως της Θεοτόκου στα Χωραφάκια Ακρωτηρίου, β) του Ελληνικού Δημοσίου και γ) της Ιεράς Μονής Αγίας Τριάδος των Τζαγκαρόλων.

Ο τότε ηγούμενος της Μονής Αγίας Τριάδος, ο μακαριστός Πατέρας Αθανάσιος Ντουρουντάκης ήταν πάντα ενθαρρυντικός και υποστηρικτικός και μας έλεγε ότι αν κάποτε κερδίσει η Μονή τα δικαστήρια θα μας τα πουλήσει σε συμβολικές τιμές. Πίστευε δε, ότι με την συμπαράσταση των Οικιστών θα είχε καλύτερο αποτέλεσμα στις δικαστικές διαμάχες, γι' αυτό και πρότεινε στον κ. Σταυρίδη Ιωάννη που ήταν ο επικεφαλής της τότε ομάδας των κατοίκων να ιδρύσουν σύλλογο για να εισακούγεται περισσότερο η φωνή τους.

Έτσι υπεβλήθει αίτηση στο Πρωτοδικείο Χανίων το 1979 και ο σύλλογος ονομάστηκε « Σύλλογος Οικιστών Σταυρού 'Αγία Τριάς των Τζαγκαρόλων' », με τη σύμφωνη γνώμη του Ηγούμενου, μακαριστού Πατέρα Αθανάσιου, ούτως ώστε όλοι μαζί, σύλλογος και Μονή να είναι μια ομάδα για τα δικαστήρια που γίνονταν εκείνη την εποχή ώστε η έκταση του οικισμού να περάσει στο Μοναστήρι.

Μετά το 1980 όλο και περισσότεροι ενδιαφερόμενοι παρουσιάζονταν για να αποκτήσουν αγροτεμάχια αφού κανένας δεν τους εμπόδιζε και μόνο η πολεοδομία είχε επέμβει σε ελάχιστες περιπτώσεις. Σιγά σιγά ξεκίνησε η ανάπτυξη του Σταυρού και η μετατροπή του από τεράστιο αμμόλοφο σε οικισμό. Την περίοδο 1985-2001 το τότε συμβούλιο του συλλόγου τοποθέτησε κολέκτες ύδρευσης σε διάφορα σημεία της περιοχής έτσι ώστε να καταργηθούν τα λάστιχα από μεγάλες αποστάσεις που τροφοδοτούσαν νερό τα σπίτια τους. Κατόπιν ο δήμος Ακρωτηρίου και σημερινός Χανίων, εγκατέστησε δίκτυα ύδρευσης.

Επιπλέον φρόντισε ο σύλλογος να φέρουν τηλεφωνικούς στύλους για να έχουν τηλέφωνο στην περιοχή και να καταργηθούν οι φωτεινές επιγραφές ηλεκτροδότησης των σπιτιών για να έχουν κανονικό ρεύμα. Σε αυτό η ΔΕΗ στάθηκε αρωγός και έφερε το ρεύμα στο χωριό μας.

Σε ορισμένες περιπτώσεις οι ίδιοι οι κάτοικοι πλήρωσαν στύλους της ΔΕΗ για να πάρουν ηλεκτρικό ρεύμα. Το μεγαλύτερο όμως δίκτυο εγκαταστάθηκε από τη ΔΕΗ. Επίσης ασφαλοστρώθηκαν οι δρόμοι αρχικά με επιβάρυνση των πρώτων κατοίκων οικιστών αλλά στη συνέχεια με έργα του δήμου. Σε συνεννόηση με τον τότε Δήμο Ακρωτηρίου σημερινό δήμο Χανίων, δόθηκαν ονομασίες στους δρόμους της περιοχής.

Την εποχή από το 1985-2001 ο τότε σύλλογος Οικιστών είχε επαφές με τον ηγούμενο της Μονής, μακαριστό Πατέρα Αθανάσιο και του ζητούσε να εξαγοράσει τα αγροτεμάχια που κατείχαν οι οικιστές, αλλά ο Ηγούμενος μας, Πατέρας Αθανάσιος δεν είχε αυτή την δυνατότητα και μας υποσχόταν να το κάνει όταν θα τελείωναν οι δικαστικές διαμάχες μεταξύ της Μονής και του Ελληνικού Κράτους.

Κάπως έτσι πέρασαν τα χρόνια με τους Οικιστές να χτίζουν τα σπίτια τους, να δημιουργούν τις μόνιμες βάσεις τους, με την προσμονή μόλις κερδηθούν τα χωράφια από τη Μονή να μπορέσουν να τα εξαγοράσουν.

Και η απόφαση βγήκε δίνοντας με την αιτιολογία της χρησικτησίας την έκταση στην Ιερά Μονή. Για πολλά χρόνια και παρά τις αιτήσεις των κατοίκων δεν υπήρχε, καμία ενημέρωση από τη Μονή για τις τιμές, μέχρι τον Ιανουάριο του 2014.

Τότε ενημερωθήκαμε από τον τοπικό τύπο ότι μας καλούσε να αγοράσουμε τα χωράφια στις πολύ προνομιακές ...όπως τις χαρακτήριζε ο τότε Ηγούμενος Αμφιλόχιος Αδερφός του Μητροπολίτη Κυδωνίας και Αποκορώνου Δαμασκηνού... τιμές (εν μέσω κρίσης) των 250.000 χιλιάδων ευρώ το στρέμμα. Χώρισαν σε δύο ζώνες την περιοχή με τη δεύτερη ζώνη να τη χρεώνουν στις 150.000 ευρώ το στρέμμα.

Στην αρχή όλοι νομίζαμε ότι ήταν τυπογραφικό λάθος, αλλά δυστυχώς δεν ήταν. Μας είπαν όμως ότι θα μας κάνουν μια μείωση στις ήδη εξωπραγματικές τιμές.

Αμέσως οργανωθήκαμε και επανιδρύσαμε τον Σύλλογο. Έγιναν οι πρώτες επαφές, εμείς τους παραθέσαμε τις αντικειμενικές αξίες της Εφορίας που κυμαίνονταν από 16.000 ευρώ το στρέμμα στην πλευρά της θάλασσας και 6.000 ευρώ στη μέσα ζώνη. Τιμές που μας έβγαλε η Εφορία Χανίων, μία εταιρεία ορκωτών εκτιμητών από την Κρήτη και μία εταιρεία διεθνή ορκωτών εκτιμητών. Παράλληλα παρουσιάσαμε συμβόλαιο στην γειτονιά Βαρδιάκη μέσα στον οικισμό του Σταυρού, από ιδιώτη που το 2010 πουλήθηκε 13.000 ευρώ το στρέμμα. Και άλλα συμβόλαια με μικρές ή και φυσιολογικές τιμές.

Η ηγεσία της Μονής εξοργίστηκε μόλις είδε τις τιμές αυτές. Η Μονή δεν δέχτηκε την έκθεση του εκτιμητή και μας ζητήθηκε να προσλάβουμε εκ νέου ορκωτό εκτιμητή. Προσλάβαμε και τη δεύτερη εταιρεία με διεθνή ταυτότητα, που μας εκτίμησε το ίδιο ακριβώς. Όμως η Μονή δεν την δέχτηκε και από μεριά της δεν έγινε καμία ενέργεια προς την κατεύθυνση εξεύρεσης δικού της πραγματογνώμονα ώστε να υπάρχει σύγκριση τιμών. Έπειτα από τηλεφωνική επικοινωνία που είχαμε με το νομικό εκπρόσωπο της Μονής μας είπε πως όποιος ήθελε να κάνει συμβόλαιο θα έπρεπε να πληρώσει με τις τιμές που είχαν ανακοινωθεί.

Στις 22-Οκτωβρίου-2019 η Μονή της Αγίας Τριάδος κατέθεσε πάνω από 40 αγωγές σε κατοίκους του Σταυρού ζητώντας να της καταβληθεί ενοίκιο χρήσης γης για τα τελευταία 5 χρόνια από 15.000 ευρώ για 1000τ.μ έως και 40.000 ευρώ.

Από το Μοναστήρι συνεχίζουν δε να μας κατηγορούν ότι μέσω του συλλόγου μας προσπαθούμε πιέζοντας την Ι.Μονή να εξαγοράσουμε τα χωράφια σε απαράδεκτα μειωμένες τιμές προς όφελός μας.

Εμείς όμως δεν πιέζουμε.

Απλά ζητάμε το δίκαιο και κατανόηση για το αυτονόητο. Αντιθέτως η Ι. Μονή πιέζει με απαράδεκτους τρόπους, στέλνοντας αγωγές στους οικιστές ζητώντας ενοίκιο χρήσης γης και υπερβολικά υπερτιμημένες τιμές πώλησης που δεν υπάρχουν πουθενά στην Ελλάδα. Βασίζονται στο ότι γνωρίζουν πως οι περισσότεροι από εμάς έχουμε δημιουργήσει τις περιουσίες μας και δεν μπορούμε να πάρουμε τα σπίτια μας και να φύγουμε.

Στην αγωγή της η Μονή δικαιολογεί ότι τα λεφτά που θέλει να εισπράξει από το Σταυρό το χωριό μας, είναι απαραίτητα για να επισκευάσει το μοναστήρι και να ιδρύσει την Εκκλησιαστική Σχολή στην οποία είχε τοποθετήσει θεμέλιο λίθο ο σεβαστός μας και αγαπημένος μας Οικουμενικός Πατριάρχης Παναγιώτατος κ.κ. Βαρθολομαίος. Είμαστε σύμφωνοι με αυτή την ενέργεια γιατί σίγουρα θα είναι καλό για τον τόπο. Δεν θα πρέπει όμως να πουληθούν τα αγροτεμάχια που κατέχουμε σε εξοντωτικές τιμές για να ανεγερθεί η Εκκλησιαστική Σχολή.

Εμείς έχουμε πει πως θα βοηθήσουμε στα έργα της Μονής, η οποία θα εισπράξει από εμάς το φυσιολογικό τίμημα για τα αγροτεμάχια που κατέχουμε τόσα χρόνια, και ταυτόχρονα έχει έσοδα το μοναστήρι, από επιχειρηματικές δραστηριότητες, με γεωργικά και κτηνοτροφικά προϊόντα και έσοδα από πωλήσεις άλλων χώρων γης, επισκέπτες τουριστών με εισιτήριο και άλλα.

Αντιλαμβανόμαστε λοιπόν πως το πρόβλημα πρέπει να το λύσουμε μεταξύ μας Οικιστές και Μοναστήρι, με καλή πίστη και πρόθεση. Θέλουμε το δίκαιο, το ανθρώπινο. Επιθυμούμε να μην υπάρξει διατάραξη των σχέσεων μας με την εκκλησία μας, το Μητροπολίτη μας και τον νέο Ηγούμενο κ.κ. Δαμασκηνό που είναι ο νέος παράλληλα επίσκοπος Δορυλαίου. Δε ζητάμε το παράλογο,

εμπιστευτήκαμε τους μοναχούς, ακούσαμε τις προτροπές τους όταν ξεκινούσαμε να μένουμε και να χτίζουμε τις οικίες μας και να στεριώνουμε τις οικογένειες μας στην περιοχή. Θέλουμε το σωστό, το ορθόδοξο, την αγάπη και συμπόρευση. Όλα τα άλλα για μας είναι άγνωστα και μας προκαλούν θλίψη.

εκ του Συλλόγου Οικιστών Σταυρού

ο πρόεδρος

Παύλος Ανδ. Κουλιέρης